

سومین سالگرد وفات رفیق ضیاء گرامی باد!

اول سرطان سال 1402 خورشیدی مصادف است با سومین سال روز درگذشت رفیق ضیاء صدر حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان. رفیق ضیا یکی از بنیان‌گذاران و رهبر خردمند حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان در اول سرطان 1399 خورشیدی به عمر ۶۸ سالگی به اثر سکنه قلبی بدرود حیات گفت.

ما در همان زمان اعلان نمودیم که «درگذشت رفیق ضیاء برای حزب ما، پرولتاریا و مردم، ملیت‌های کشور ما، پرولتاریای بین‌المللی و خلق‌های انقلابی کشورهای منطقه و جهان و برای جنبش بین‌المللی کمونیستی جهان ضایعه جبران‌ناپذیر و غیر قابل‌سنجش است.»

در مدت سه سالی که از مرگ ناپهنگام رفیق ضیاء می‌گذرد، هنوز حزن و اندوه او از قلب ما بیرون نرفته است. همه مائوئیست‌ها افغانستان به خوبی آگاهند که رفیق ضیاء اولین شخصیتی است که افتخار تاریخی بنیان‌گذاری جنبش نوین کمونیستی (مارکسیستی - لنینیستی - مائوئیستی) را در نیمه دهه شصت خورشیدی از آن خود ساخت.

رفیق ضیاء اولین شخصیت مائوئیست در افغانستان است که در نیمه دهه شصت خورشیدی درفش مستقل پرولتاریا یعنی حزب کمونیست و جنبش کمونیستی را در افغانستان به اهتزاز در آورد.

رفیق ضیاء با تحلیل داهیانه توانست که نکات ضعف و انحرافی مسلط بر "سازمان جوانان مترقی" را نشان دهد و از نکات منفی آن گسست نماید و نکات مثبتش را تکامل دهد، و خط انقلابی رفیق اکرم را زنده سازد و از آن دفاع نماید. شماره چهارم شعله جاوید، دور چهارم این مطلب را دقیق تر بیان می‌کند.

رفیق ضیاء مانند یک صخره استوار علیه رویزونیسم، اپورتونیزم، انحلال طلبی، تسلیمی و تسلیم طلبی ایستاد و مبارزه نمود.

رفیق ضیاء در جریان پراتیک اجتماعی به خوبی توانست که از زندگی قبلی بریده و راه‌یاب زندگی نوین شود. او مارکسیزم - لنینیزم - مائوئیزم را به عنوان ایدئولوژی رهنما و عمل خود برگزید، و از برکت این اندیشه بود که مقام ارجمندی در جنبش کمونیستی جهانی یافت. او به مدت 17 سال به صورت درست و اصولی حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان را رهبری نمود. او لحظه‌ای در این مسیر درنگ نکرد و به پیش رفت و علیه هر گونه انحرافات و ارتداد با قامتی استوار ایستاد، تا آن جایی که رویزونیسم پسا مارکسیزم - لنینیزم - مائوئیزم آواکیان را میخ‌کوب نمود. هرگاه مرگ امانش می‌داد به یقین می‌توان گفت که او از جمله پیش‌گامان تاریخ ساز افغانستان می‌گردید.

قاطعیت رفیق ضیاء در استراتیژی و انعطافش در تاکتیک به ما آموخت که در مقابل دشمنان انقلاب با قاطعیت و دوستان انقلاب با فروتنی رفتار نمائیم.

رفیق ضیاء به درستی درک نموده بود که مبارزات درون حزبی انعکاسی از مبارزات طبقاتی در جامعه است. او تاکید می‌ورزید که هرگاه این مبارزات به فراموشی سپرده شود و یا دست‌کم گرفته شود، حزب مورد ضربت قرار می‌گیرد، او دقیق می‌دانست که ضربات داخلی خیلی خطرناک‌تر از ضربات خارجی در حزب می‌باشد، روی این منظور به‌خاطر مسدود نمودن راه نفوذ دشمن به داخل حزب، مبارزه درون حزبی را امر حیاتی و ضروری می‌دانست. و به همین مناسبت آن‌را اساس‌نامه‌ای ساخت. او به ما توصیه می‌نمود که مبارزه در درون حزب به‌خاطر استحکام ایدئولوژیک - سیاسی و بقای حزب امری ضروری است، و می‌گفت که رسالت بزرگ و خطیر انقلابی این مبارزه بدوش پرولتاریا و انقلابیون مائوئیست می‌باشد، و این مبارزه به‌طور پی‌گیر تا محو کامل طبقات ادامه دارد.

رفیق ضیاء به ما توصیه می‌نمود و هوشدار می‌داد، باید متوجه باشید که عناصر ضد انقلابی همیشه خود و افکار خود را زیر نام انقلاب و مائوئیزم پنهان نموده و از این طریق به درون حزب خزیده و منتظر فرصت اند تا در موقع حساس ضربات مرگ‌بار خود را بر تارک پرولتاریا و حزب پیش‌آهنگش وارد سازند. ما بعد از درگذشت رفیق ضیاء نتایج زیان‌بار عناصر ضد انقلابی خزیده در درون حزب را به چشم سر مشاهده نمودیم.

گرچه رفیق ضیاء چند بار عناصر ضد انقلابی را از حزب طرد نمود، اما با تغییر لباس و ارائه سند کتبی (توبه نامه) بعضی از آن‌ها توانست که دوباره به درون حزب نفوذ نمایند. و در مدت کوتاهی که رفیق ضیاء زنده بود، در درون حزب فراکسیون مخفی بسازد. همین فراکسیون بود که بعد از درگذشت رفیق ضیاء به انحلال طلبی روی آورد.

همین درس‌آموزی رفیق ضیاء و آمادگی کمیته مرکزی حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان بود که توانست به فوریت دسیسه و توطئه عناصر ضد انقلابی را خنثی نماید، و حزب را از انحلال طلبی نجات دهد و چون صخره استوار روی خط اصولی مارکسیستی - لنینیستی - مائوئیستی حزب به‌ایستد و علیه انحلال‌طلبان مبارزات جدی و پی‌گیر را به پیش برد.

تاریخ جنبش بین‌المللی کمونیستی (مارکسیستی - لنینیستی - مائوئیستی) گواه آنست که وجود افکار و ایدئولوژی ضد انقلابی در درون یک تشکیل مائوئیستی وحدت و یک‌پارچگی آن‌را از بین می‌برد، روی این ملحوظ نباید یک لحظه از مبارزات جدی و پی‌گیر علیه افکار ضد انقلابی غافل گردید.

زندگی رفیق ضیاء در آتش مبارزه طبقاتی بر محور خط مارکسیستی - لنینیستی - مائوئیستی صیقل خورد. او این تجارب گران‌بها را به رفقای جوان انتقال داد و به آن‌ها آموخت که زندگی خود را چگونه بر این محور صیقل دهند.

رفیق ضیاء نه تنها به ترسیم خط ایدئولوژیک - سیاسی حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان سهم به‌سزایی داشت، بل که در پیش‌برد فعالیت‌های بین‌المللی حزب نیز سهم به‌سزایی ایفا نمود.

بیایید هم‌واره یاد رفیق ضیاء صدر حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان و رهبر خردمند، توانا و معلم پرولتاریا کشور را گرامی بداریم.

رفیق ضیاء همیشه در قلب ما باقی خواهد ماند

یاد و خاطره رفیق ضیاء گرامی باد

زنده باد مارکسیزم - لنینیزم - مائوئیزم

زنده باد حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان

کمیته مرکزی - حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان

اول سرطان 1402 خورشیدی